

at der ikke er begaaet nogen Feil, men, som sagt, det er en gammel Sag, som det er meget vanskeligt at faae oplyst, og jeg er nærmest tilbøielig til at tro, at Resultatet af en Underjøgelse vil blive det, at man vil finde, at i alt Fald Billighed vil tale for at komme den unge Mand til Hjælp.

Ordføreren (Bustf): Det Glædelige er, at vi ere enige i Realiteten, og det er Hovedsagen, det er det, der skal hjælpe den Baagjældende. Men jeg vil dog sige, at det har glædet mig at høre den ærede Ministers Udtalelse lige tilsidst, thi den Anstuelse, tror jeg, udbreder sig her i Landet, at kan man blot faae et Andragende henvist til Krigsministeriet, saa er den hellige Grav vel forvaret; thi, for at bruge et populært Udtryk, Krigsministeren gaar paa med krum Hals, naar det bare er Noget, der angaar Militærvæsenet. Det glæder mig, at Ministeren nu har taget det Forbehold, thi det kan være, at det kan fritage os paa enkelte Punkter for Andragender. Den Anstuelse breder sig ogsaa, at kan man blot undgaa Finantsministeren, saa er det godt, og jeg anerkjender dog, at Finantsministeren i Almindelighed har vist sig venlig overfor Andragender, men siger man, kan man blot faae et Andragende, der angaar Militærvæsenet, til Krigsministeren, saa er man sikker paa, at man nok strax skal blive hjulpen. Derfor ønsker jeg at staa Ministerens sidste Udtalelse fast, thi den har glædet mig. Men for Resten siger jeg, at efter den Skrivelse, der foreligger fra den nævnte Ritmester, maa der vel have været saadanne Forhold i 1874, at man har lagt særlig Vægt paa, at det var Militærvæsenet, man havde at gjøre med, thi ellers tror jeg ikke, at Eskadronschefen paa sine og Kammeraters Vegne, som han skriver — jeg skal ikke trætte med at læse Skrivelsen op — var traadt til og havde gjort Noget. Det hører ogsaa med, naar vi tale om Militærvæsenet, at vi skulle vide, hvad det koster paa den ene og den anden Maade. Det skulle vi tage in mente, naar vi staa overfor Zubalider og Andre, at Situationen er saaledes, at det drager paa mange Maader Følger efter. Men jeg skal ikke forlænge denne Debat. Hvad der var mig om at gjøre, var at faae den sidste Uttring af Krigsministeren staaet fast, fordi jeg tror, at den kan gjøre Nytte. Da Udvalget er enig om Indstillingen, og Ministeren er villig til at foretage Underjøgelse, og jeg tror, at det let kan bevises, saa godt som Noget af den Slags kan bevises, at den Vedkommende er bleven en stakkels Krøbling og Landskvaag som Følge af det Slag, han

har faaet; hvad den vedlagte Lægeerklæring til Overflod godtgjør, tror jeg nok, at der skal komme et Resultat ud af den Sag.

Dinesen: Det forekommer mig, at da man er enig om Sagen, og da den høit ærede Krigsminister har udtalt sig paa den Maade, han har gjort, kunde den ærede Ordfører gjerne have ladet det blive derved. Der har næppe været Anledning for ham til da at fremkomme med forskjellige af de Udtalelser, han fremkom med, baade om, hvilke Konsekventer Militærvæsenet her i Landet fører med sig, og om Krigsministerens øvrige Stilling til Andragender af denne Art. Jeg vil kun erindre det ærede Medlem om, at naar han taler paa egne Vegne, skal jeg ikke gjøre Indvendinger imod, at han taler paa denne Maade, men i Dieblikket træder han op som Ordfører, og der er derfor Anledning til at gjøre Forskjel paa, hvad det ærede Medlem siger paa egne Vegne, og hvad han siger paa hele Udvalgets Vegne.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen over dette Afsnit sluttet.

Indstilling af Udvalget (under Nr. 4):

Andragende fra N. S. Lundum af Aarhus om Understøttelse til hans Søn Victor Lundum henvises til Krigsministeren

vedtoges med 53 Stemmer mod 1.

Under Forhandling fattes dernæst Udvalgets Indstillinger under Nr. 1, 2 og 5, de to første vedrørende Indenrigsministeren, den sidste vedrørende Finantsministeren.

Ordføreren (Bustf): Jeg kommer først til Indstilling under Nr. 1, der er Betskenningens Nr. 24. Her er et Tilfælde, som er ganske særligt, og hvor vi komme til at vise Billighed og Humanitet, thi det er klart, at her er ingen Ret. Hele Udvalget har ment, at her var et særligt Tilfælde, og at vi rolig tør anbefale den ærede Indenrigsminister at tage Hensyn til dette Andragende. Jeg skal ganske kort referere, hvad der foreligger. Andragendet er indgivet af en Del Beboere i Vøllen og gaar ud paa, at der tilstaaes Fisser af Furreby, Christen Steensen, en livsvarig Understøttelse af Statskas-